

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Adami Contzen E Societate Iesv, SS. Theol. Doct.
Commentaria In Qvatvor Sancta Iesv Christi Evangelia**

Contzen, Adam

Coloniæ Agrippinæ, M.DC.XXVI

An omnis qui credit habeat vitam æternam?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83011)

ferre, sed hos Magos fuisse satis incantationes arguunt.

§. 3. Caluinus exaltationem filii hominis de prædicatione Evangelii, non de crucifixione prædicatur. Nam de crucifixione Ioannes & hic, & semper intelligit, cap. 8. 28. Cum exaltauerit filium hominum non laudando, sed in cruce agendo, & Christus 12. 32. Ego cum exaltatus fuero. Sic etiam v. 34. Iudæi intelligunt. Nos audimus ex lege quia Christus manet in æternum, & quomodo tu dicis oportet exaltari filium hominum? Quo loco exaltatio opponitur immortalitati, quo non repugnat prædicationi. Equidem Christus forte vsus est verbo כְּתָלָהּ seu כְּתָל, quod est כְּתָלָהּ extollere, suspendere. hinc כְּתָל cumulus, collis, & Iosue 8. 28. חֲמוּץ tumulus, & Ierem. 30. 28. אֲלֻט, altitudo. Itaque exaltare, erat in cruce suspendere, quod ex Iudæorum etiam patet responsio.

VERSVS 15. & 16.

Ut omnis qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam æternam. Sic enim Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret: ut omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam æternam.

QVÆSTIO I.

Quomodo Deus mundum dilexerit?

§. 1. Ad tollendam Nicodemi admirationem, quod Deus filium exaltari voluerit, eximiam charitatem eius exponit. Mundum enim, hoc est, inimicos ita dilexit, ut filium, & quidem unigenitum, daret, & quidem in mortem crucis. Vide Rom. 5. 8. Ioan. 2. 2.

QVÆSTIO II.

An omnis qui credit, habeat vitam æternam?

§. 1. Si vera, viua, fide credit, atque in ea ad finem vitæ perseueret. Alioqui 1. Cor. 13. 2. nihil iuuat fides, si charitatem non habeant. Nec enim sola fide, sed etiam operibus iustificatur homo, ut Iacobus docet c. 2. 24.

§. 2. Obiicitur. Solus serpentis aspectus veneno liberabat, ille fidei soli respondit, non operibus.

Respondeo. Aspectum viuam, & fidem viuam inuile. Imo vero aspectum illum sine fide non fuisse: qui enim serpẽtem aneum intuebantur, Mofi credebant, sperabant. Itaq; erat eo loco & aspectus & fides, minimum ergo si omnia similia constituunt, fidei fidem respondere dicendum est, & aliud visioni. Verum absit ut quis homines illos solo aspectu, non etiam fide & caritate liberatos censeat. Si quis enim animo infideli, vel rebeli aspiceret, non liberabatur. Alioqui si omnia vergeant in similitudine pari modo concludere oportere, Impios in Christum credentes a peccatis saluari.

QVÆSTIO III.

An omnes & singuli credentes de sua salute certi sint?

§. 1. Nus hic est è locis quos passim occidunt hæretici, ad stabiliendam suam fiduciam specialem. Quamuis nunc doctiores in Hollandia ab eateceant. Singulatim igitur examinandus est.

Adami Conzen in Euang. Tom. II.

Stultissime hæc verba deprauiare conatur Pareus 1. de iustificat. c. 8. [Quin stupor est Theologo indignus sic arguati: Fidei iustificantis obiectum sunt omnia, quæ Deus verbo suo reuelauit. Ergo non promissio specialis misericordiæ est fidei obiectum. Contra enim sequitur: Si omnia reuelata: ergo etiam promissio specialis misericordiæ est fidei obiectum. Inter omnia enim reuelata est etiam, & quidem præcipue promissio generalis & specialis misericordiæ: ut supra ostendimus: Ero Deus tuus & seminis tui. Beati omnes qui timent Deum: Propẽ est Iehoua omnibus inuocantibus eum in veritate: Custodit Iehoua omnes diligente se: Ut omnis qui credit non pereat, &c. Vniuersalis includit singularia. Ergo singulis inuocantibus, diligentibus, credentibus promissa est specialis misericordiæ.]

Respondeo. Breui sic res comprehenditur. Omnis qui credit, non peribit, ego credo, non peribo igitur. Vera est maior & in Scriptura Sacra. At sub illa generali non continetur ista particularis. Petrus credit. Sed alia, Petrus credens non peribit: quæ conditionibus multis innititur. Vt: Petrus credit, viua fide, caritatem habet, & bona opera, semper fidem, & charitatem retinebit. Quorum nihil est in facis literis. Scriptura dicit, qui credit in filium Dei: nusquam: qui dicit sibi remissa peccata, & manenti peccatori, & ante penitentiam, ille habet vitam æternam.

§. 2. Obiicit Pareus 1. de iustific. c. 10. [Secundo. Quod credere in filium, & credere sibi esse remissa peccata propter filium, sint idem, saltem reductiue, probatur. Credere, filium esse mortuum pro nostris, pro meis, pro tuis, est credere nobis, mihi, tibi, remitti peccata propter mortem filii. At credere in filium, est credere, filium esse mortuum pro nostris, pro meis, pro tuis peccatis. Ergo credere in filium, & credere sibi peccata remitti propter mortem filii, sunt idem. Illud autem Scriptura dicit: Igitur & hoc. Minor est manifesta, nec potest negari: quia omnium consensu credere in filium, est credere, naturam, passionem, mortem filii nostram & pro nobis esse. Maior probatur. Mors filii Dei pro nobis est causa remissionis peccatorum nostrorum: vicissim, remissio peccatorum nostrorum est effectus mortis Christi pro nobis. Est autem, inter hanc causam & inter hunc effectum nexus omnino necessarius. Ergo credere causam, filium pro tuis peccatis esse mortuum, necessario etiam est credere effectum, propter mortem filii tibi esse remissa peccata.]

Respondeo. Hic omnia falsa, vertiginosa, stolidia esse. Primo. Credere in filium est, credere Iesum Christum esse filium Dei, ut habetur in Symbolo: Et in Iesum Christum filium eius, Dominum nostrum, qui conceptus est de Spiritu Sancto. Eum mortuum pro nobis, & remissionem peccatorum esse, alius est articulus. Ioan. epi. c. 1. 5. 1. exponit, quid sit, in filium credere. Omnis qui credit, quoniam Iesus est Christus ex Deo natus est, & v. 5. Quis est qui vicit mundum, nisi qui credidit quia Iesus est Christus. Sic Ro. 10. 9. Nusquam autem in symbolo vel scripturis est, credo mihi mea peccata remissa esse.

§. 3. Hoc etiam stolidum est, Credere filium Dei mortuum esse pro peccatis meis, tuis, id est esse quod credere, mihi mea, tibi tua remissa. Hac enim ratione cogar credere toti mundo peccata remissa, Herodi, & Iudæ. Mortuus est enim pro peccatis totius mundi. Negant quidem diuinæ misericordiæ obteclatores Calviniani, Christum pro omnibus esse mortuum, afferunt autem nobiscum & Lutherani, & Arminiani. Qui idcirco hanc eorum propositionem necessario condemnant.

§. 4. Aggreditur tamen rem manifesto absurdam probare. Mors est causa, remissio effectus, ergo si causam credo effectus etiam credendus est. Noua philosophia, sed Calu-

Pareus error

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc

cc